

Î N C H E I E R E

08 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Străisteanu Gheorghe,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Străisteanu
Gheorghe împotriva lui Melnic Natalia cu privire la constatarea încălcării dreptului
de a nu fi supus tratamentelor degradante și a dreptului la respectarea onoarei,
demnității și reputației profesionale, cu repararea prejudiciului moral cauzat prin
încălcarea acestor drepturi,

împotriva deciziei din 20 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel declarată de Străisteanu Gheorghe și menținută
hotărârea din 24 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă :

La 31 ianuarie 2019, Străisteanu Gheorghe s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva lui Melnic Natalia, solicitând constatarea încălcării dreptului
de a nu fi supus la tratamente degradante și a dreptului la respectarea onoarei,
demnității și reputației profesionale, încălcare comisă de pârâtă, cu încasarea sumei
de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat, că la 23 iulie 2018, orele 08:55
conducând regulamentar automobilul care îi aparține cu drept de proprietate pe str.
Xxxxxx din mun. Xxxxxx, un alt conducător al altui automobil cu nr/î Xxxxxx a
încălcat intenționat regulile de circulație, a încercat de câteva ori să îl lovească în
partea dreaptă a automobilului, împingându-l înafara liniilor marcate, pe contrasens,
să se tamponeze cu alte automobile. Ca rezultat, conducătorul automobilului cu nr/î

Xxxxxx a generat pericolul unui accident de circulație, i-a pus viața și sănătatea în pericol. A doua zi, la 24 iulie 2018 a depus plângere la Inspectoratul Național de Patrulare prin care a solicitat stabilirea persoanei vinovate și tragerea la răspundere conform prevederilor legislației în vigoare. A mai accentuat că ofițerii de poliție au stabilit persoana vinovată ca fiind Melnic Natalia, care la 23 iulie 2018, orele 08:55 se afla la volanul automobilului de serviciu cu nr/î Xxxxxx și a creat pericol de accident.

Reclamantul a mai relatat, că la 17 august 2018 a fost audiat de agentul constatator și recunoscut, prin ordonanță, în calitate de victimă, iar în privința lui Melnic Natalia a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție.

Reclamantul a mai susținut că în rezultatul acțiunilor ilegale comise de Melnic Natalia a avut suferințele psihice, care s-au manifestat prin sentimente de anxietate, stres, neliniște, perturbarea vieții, disconfort, retrăire, imposibilitatea savurării modului obișnuit de trai, sentimente de incapacitate de a se bucura de garanțiile prescrise de lege, frustrare, nedreptate, umilință, nervi, griji, afectare sufletească.

La 02 ianuarie 2019 a expediat în adresa pârâtei o somație, prin care a cerut repararea benevolă a prejudiciului, care însă a rămas fără răspuns

Reclamantul în ședința de judecată a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 de lei.

Prin hotărârea din 24 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) acțiunea înaintată de Străisteanu Gheorghe împotriva lui Melnic Natalia cu privire la constatarea încălcării dreptului de a nu fi suspus tratamentelor degradante și a dreptului la respectarea onoarei, demnității și reputației profesionale, cu repararea prejudiciului moral cauzat prin încălcarea acestor drepturi, a fost respinsă.

Prin decizia din 20 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de Străisteanu Gheorghe și menținută hotărârea din 24 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel, instanțele au reținut că, procesul-verbal cu privire la contravenție în privința lui Melnic Natalia a fost întocmit de către agentul constatator Ursu Sergiu la 20 septembrie 2018, iar ordonanța de recunoaștere a lui Străisteanu Gheorghe în calitate de victimă pe procesul contravențional a fost întocmită la 17 august 2018 de alt agent constatator - Munteanu Diana. Ambele acte reflectă numere distincte ale proceselor contravenționale. La fel, ambele acte includ date diferite ale intentării procesului contravențional la 20 septembrie 2018 pentru fapta săvârșită la 23 iulie 2018, iar în ordonanța se indică că procesul a fost intentat la 13 august 2018 și reflectă alt număr al procesului contravențional.

Astfel, instanțele au menționat că aceste trăsături distincte reflectă existența mai multor procese contravenționale în care Străisteanu Gheorghe figurează în calitate de victimă. Instanțele au mai accentuat că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție Melnic Natalia la 23 iulie 2018, schimbând direcția de mers,

în timp ce conducea, fără să se asigure, a creat obstacol altor participanți la trafic. Astfel, probe care ar confirma că Străisteanu Gheorghe se afla în trafic la data și locul încălcării legislației de către Melnic Natalia, precum și existența unui obstacol la trafic anume pentru Străisteanu Gheorghe, lipsesc, deoarece conform procesului-verbal rezultă că participanții la traficul rutier care ar fi putut avea obstacole la schimbarea direcției de mers a șoferului sunt un număr neidentificat de terți și nu se indică expres numele lui Străisteanu Gheorghe.

Mai mult decât atât, instanțele au menționat că având în vedere că prin cererea de chemare în judecată Străisteanu Gheorghe, nu solicită compensarea prejudiciului cauzat prin contravenție, instanțele fără a depăși limitele examinării pretențiilor reținând prevederile art.3 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale au ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii ca neîntemeiate, or afirmațiile lui Străisteanu Gheorghe nu pot fi reținute ca probe de natură să confirme că în privința acestuia au fost aplicate tratamente degradante.

La 21 martie 2022, Străisteanu Gheorghe a contestat cu recurs decizia din 20 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 24 septembrie 2021 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru), cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului a invocat că, atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 20 ianuarie 2022, expediată lui Străisteanu Gheorghe la 15 martie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.147). Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat Străisteanu Gheorghe, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă. În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se

constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului. Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Străisteanu Gheorghe, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează. Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Străisteanu Gheorghe.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Străisteanu Gheorghe.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh